

3 / 08

Txostena

LAGUNTZA
FARMAZEUTIKOAREN
ANTOLAMENDUAREN

Legearen Aurreproiektuari
buruz

Bilbo, 2008ko abenduaren 16a

C E S

Euskadiko Ekonomia eta Gizarte
Arazoetarako Batzordea

Consejo Económico
y Social Vasco

Txostena

I

AURREKARIAK

2008ko urriaren 31n Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordean Osasun Sailaren idazkia sartu zen eta Laguntza Farmazeutikoaren Antolamenduari buruzko Legearen Aurreproiektuari buruz txostena eskatzen zuen, 9/1997 Legeak, ekainaren 27koak, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordeari buruzkoak, 3.1.a) artikuluan xedatutakoaren arabera.

Legearen helburua biztanleei eman behar zaien laguntza farmazeutikoa antolatzea da eta, horretarako, laguntza eskaini behar duten establezimenduak eta zerbitzuak arautzen dira.

11/1994 Legea, ekainaren 17koa, EAEn Antolamendu Farmazeutikoari buruzkoa, onartu zenetik, hamahiru urte igaro dira eta hainbat aldaketa izan da. 16/1997 Legea, apirilaren 25koa, farmazia-bulegoen zerbitzuak arautzen dituen, eta 29/2006 Legea, uztailaren 26koa, sendagaien eta osasun-produktuen erabilera arrazionalari eta bermeei buruzkoa, onartu dira, baita giza erabilerarako eta al-baitariak erabiltzeko sendagaiei buruzko Europako hainbat zuzentarau ere. Arreta farmazeutikoaren kontzeptu berria sortu da. Halaber, behar farmazeutikoen estaldurarekiko hiritarren eskaera gehitu da eta produkzio- eta zerbitzu-jarduera guztietan, osasun-jarduerak barne, kalitatearen kultura zabaldu da. Bestalde, legearen aplikazioa bera hobekuntza-eremu berriak hautemateko erabili da. Horrengatik guztiarengatik, lege berriago bat egiteko unea iritsi da, gaur egungo egoerarekin bat datorrena.

Berehala bidali zitzaien dokumentuaren kopia Batzordearen Osoko Bilkurako kide guztiei, proposamenak egin eta iritzia emateko eta horiek guztiak dagokion Lan Batzordeari luzatzeko, Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearen Funtzionamenduari buruzko Araudiak xedatutakoaren arabera.

EGB izapidetzen ari zen bitartean Legearen Aurreproiektua Gobernuaren Kontseiluak onartu zuen azaroaren 18an. Garapen Ekonomikoaren Batzordeak 2008ko azaroaren 28an egindako bileran Legearen Aurreproiektuei buruzko lanekin aurrera egitea erabaki zuen eta, beraz, Txosten Proiektua egitea. Abenduaren 16ko Osoko Bilkuran landuta, eta aho batez onartu zen.

II EDUKIA

Legearen Aurreproiektuari buruzko testuak Zioen Azalpena, 12 kapituluetan banatutako 68 artikulua, 5 xedapen osagarri, 8 behin-behineko xedapen, 2 indargabetze-xedapen eta bi azken xedapen ditu. Laburbilduz, edukia honakoa da:

Zioen Azalpena

Lehenik eta behin azken urteetan arreta farmazeutikoaren definizioa finkatu dela azaltzen da. Hala, gaixoei bideratutako jarduera-multzoa da eta, nagusiki, farmazietan eskaini behar da; botikak ematea eta jarraipen farmakoterapeutikoa egitea da. Lege berriaren helburua, berriz, zerbait zabalagoa antolatzea da, hain zuzen ere, laguntza farmazeutikoa. Termino horren barruan gizakiek eta albaitariek erabiltzeko produktu-sendagaietara bideratutako jarduerak eta gaixoei bideratutako prozesuak sartzen dira.

Ondoren, aipatzen da legearen kapitulurik zabalena farmaziena dela eta horren barruan arau berriaren ekarpen nagusiak honako hauek dira:

- Kalitatea kudeatzeko hainbat zerbitzu eta tresna sartzea: jarraipen farmakoterapeutikoa, arreta farmazeutikoaren protokoloak eta lan-prozedura normalizatuak.
- Plangintzan aldaketa garrantzitsuak sartzea, nagusiki 800 biztanle baino gutxiago dituzten udalerrietan instalatzea, berriak irekitzeko biztanle-moduluak jaistea eta elkarren artean gorde behar diren distantziak murriztea.

Sorrerari dagokionez, prozedura orokorrarekin batera, legeak beste bat aurrez ikusi du eta farmaziarik ez dagoen udalerrian farmazeutikoak edo farmazeutikoek eskatuta hasten da. Eskuera urtearen lehenengo hamabost eginetan egin behar da Osasun Sailak ekitaldiaren bigarren seihilekoan sorreraren prozedura orokorrari ekiteko edo farmazia berriak sortzea bidezkoa ez dela iragaritzeko.

Transmisioaren prozedura sinplifikatu da, publizitatea lermatu gabe eta itxieren erregulazioa hobetuz. Atal honetan nagusiki azpimarratzen da titularra erretiratzen denean edo 70 urte betetzen dituenean, farmaziaren baimena iraungitzea.

Botikinei dagokienez, lege honek behar diren tokian sortzea bermatu nahi du eta, ahal den neurrian, zerbitzuaren etenak saihestu nahi dira, hala nola lotuta dauden farmaziak transmititzea edo farmazeutiko titularrak kudeaketarekin jarraitzea.

Bestelako aldaketa garrantzitsuak gizarte- eta osasun-zentroetan laguntza farmazeutikoa arautzarekin zerikusia du; 11/1994 Legearen aldean, ospitaletako zerbitzu farmazeutikoetatik independente eta bereizita lantzen dira.

Espetxeetako sendagai-biltegiak ere arautzen dira 29/2006 Legeak, uztailaren 26koak, sendagaiak eta osasun-produktuak arrazionalki erabiltzeari eta bermatzeari buruzkoak, laugarren xedapen osagarrian finkatutako esparruaren barruan.

Sendagaien informazioari, sustapenari eta publizitateari dagokionez, berriztapen batzuk daude, besteak beste, agintzeko edo emateko profesionali bideratutako informazioari eta sustapenari buruzko administrazio-kontrola.

Azalpena amaitzeko, artikuluen azken zatian aipamen berezia egin behar zaiola hirugarren xedapen osagarriari aipatzen da, farmaziak sortzeko prozedura zehazten baita. Horiekin biztanle-modulu berrietan xedatutako proportzioak lortuko dira. Halaber, ofizioz hasiko da eta merezimenduen lehiaketaren bidez egingo da; dena den, lehen tasun-taldeek emango diren egoera bereziak aurrez ikusten dituzte behin bakarrik, legea indarrean sartzen den unetik.

Xedapen-gorputza

Xedapen Orokorren I. kapituluan (1etik 3ra bitarteko artikulua) Legearen helburu bikoitza xedatzen da: batetik, establezimenduak eta zerbitzuak arautuz biztanleei eskaini behar zaien laguntza farmazeutikoa antolatzea; eta, bestetik, laguntza farmazeutikoa bermatzea. Arautzen ari den arloan hiritarren eskubideak eta eginkizunak aipatzen dira eta araua ulertzeko zenbait definizio interesgarri aurkezten dira.

Laguntza farmazeutikorako establezimenduen eta zerbitzuen II. kapituluan (4. artikulutik 10.era) laguntza farmazeutikorako establezimenduak eta zerbitzuak bi multzotan sailkatzen idra: ematea eta banatzea; bete behar dituzten baldintzak eta baimen-prozedurak zehazten dira. Osasun Sailak laguntza farmazeutikorako establezimenduen eta zerbitzuen erregistroa sortuko du eta antolaketa nahiz funtzionamendu-erregimena araubidez xedatuko da. Era berean, Sailak establezimendua edo zerbitzua aldi baterako ixteko arrazoiak biltzen dira, baita baimenak berritzera

bideratutako arrazoiak ere. Besteak beste, jarduera arautzen da klandestinoztat jotzen diren establezimenduetarako.

Farmazien III. kapitulua (11.etik 51. artikulura) 11 sekziotan zatitzen da.

“Funtzioak” Lehenengo Sekzioan (11.etik 13. artikulura) laguntza farmazeutikoaren funtzioak arautzen dira, baita jarraipen farmakoterapeutikoa eta farmazien publizitatea ere, farmaziak, osasun-establezimenduak diren heinean, bakarrik produktu farmazeutikoak osasuna sustatzera edo gaixotasunak prebenitzera bideratutako jarduerak iragar baititzakete.

“Kalitatearen kudeaketarako tresnak” Bigarren Sekzioan (14. eta 15. artikulua) kalitate-kudeaketarako elementuak arautzen dira, hala nola arreta farmazeutikorako protokoloak eta funtzioak garatzeko orduan egindako prozesu bakoitzaren kasuan idatzizko lan-prozedura normalizatuak, baita kalitatearen ebaluazioa ahalbidetuko duten erregistroak ere.

“Giza Baliabideak” Hirugarren Sekzioan (16.etik 20. artikulura) farmazeutiko titularraren, farmazeutiko arduradunaren, ordezkari farmazeutikoaren eta farmazeutiko laguntzailearen irudiak arautzen dira.

“Plangintza” Laugarren Sekzioak (21. artikulutik 24. artikulura) farmazien plangintza aipatzen du eta bere helburu nagusia hiritarrek jasotzen duten laguntza farmazeutikoa hobetzea da. Zehatz-mehatz esanda, farmazien plangintza zona farmazeutikoak izeneko lurralde-mugetan oinarritua egingo da. Zona farmazeutikoak Osasun Sailburuaren Aginduz egituratzen dira eta erreferentziatzat osasun-zonak hartzen dira. EAEko edozein udalerritan farmazia bat instala daiteke.

Paraleloki, dauden hiru zona farmazeutikoak definitzen dira, baita zona bakoitzean zonako biztanleen ratioak eta elkarren arteko distantziak eta horien eta Osakidetza-aren mende dagoen osasun-zentroaren arteko distantzia ere. Ondoren araz garatzeko uzten da distantziak neurtzeko prozedura.

“Farmaziak sortzea” Bosgarren Sekzioak (25.etik 27. artikulura) farmaziak sortzeko prozedura orokorra eta farmaziaren titulartasuna lortzeko hautagai bat baino gehiago dagoen prozeduretan erabili beharreko merezimenduen baremoa aipatzen ditu.

Aipamen berezia egin behar zaio honakoari: Lege Aurreproiektuan 800 biztanletik beherako udalerrietan farmazia instalatzearen ezintasuna desagertu egiten dela eta gaitu egiten da baimena farmazeutiko interesatuak edo interesatuek eskatuta baimentzea.

“Lokalak, instalazioak eta gutxieneko izakinak” Seigarren Sekzioan (28.etik 31. artikulura) laguntza farmazeutiko egokia eskaintzeko farmazien instalazioek eta lokalek izan behar dituzten baldintza higieniko-sanitarioak eta sekzioak arautzen

dira. Araubidez garatzeko uzten dira farmaziak izan behar dituen produktu farmazeutikoen gutxieneko izakinak.

“Ordutegiak eta txandak” Zazpigarren Sekzioan (32.etik 36. artikulura) honakoa xedatzen da:

- Osasun Sailari dagokio farmazia guztiak jendearentzat irekiak egoteko gutxieneko derrigorrezko ordutegia ezartzea, ordutegi horretatik kanpo eskaini behar den laguntza farmazeutikoaren gutxienekoak zehaztea eta hori guztia betetzen dela zaintzea.
- Estamentu farmazeutikoari dagokio derrigorrezko gutxieneko ordutegitik kanpo txandak finkatzea, batetik, osasun Sailak xedatutako irizpideekin bat eta, bestetik, farmazien titularrek borondatez zabaldutako ordutegiei jarraiki. Era berean, elkarren artean opor-txandak antolatzea eta gozatu nahi dituzten farmazeutikoak adieraztea. Eta, azkenik, goi-mailako erakundeetan, hau da, Euskadiko Farmazeutikoen Kontseiluak gaiari buruz izan daitezkeen gatazkak farmazien titularren artean eztabaidatzea.

Era berean, farmazian profesional farmazeutikoen presentzia erregulatzen da; hala, derrigorrezko gutxieneko ordutegian zehar farmazian gutxienez farmazeutiko titularra edo titularrak izango dira eta jendearentzat irekia dagoen gainerako ordutegian, gutxienez farmazeutiko batek egon behar du.

Azkenik, derrigorrezko gutxieneko ordutegitik kanpo zona farmazeutiko bakoitzean irekiak dauden farmaziei buruzko informazioaren baldintzak zehazten dira.

“Obrak” Zortzigarren Sekzioak (37. eta 38. artikulua) eta “Toki-aldaketak” Bederratzigarrenak (39. eta 41. artikulua), izenburuek adierazten duten bezala, obrak eta toki-aldaketak aipatzen dituzte. Obrak baimentzeko prozedura araudiz garatzeko uzten dute, baita farmazia bakarria duten udalerrietan obrak egiteagatik derrigorrez egin behar diren aldi baterako toki-aldaketak eta aldaketak baimentzeko prozedura ere.

“Transmisioa” Hamargarren Sekzioak (42. eta 44. artikulua) transmisio-baldintzak arautzen ditu, bai transmisio arrunta, bai transmisioa titularra hiltzen denean. Azpimarratzekoa da bakarrik 28. artikuluan bildutako baldintzak betetzen dituzten farmaziak transmiti daitezkeela, hau da, Legeak xedatutako baldintza higieniko-sanitarioak bete behar dituzte.

“Itxiera” Hamaikagarren Sekzioan (45.etik 51. artikulura) itxiera-motak bereizten dira aldi baterako/behin betiko dualtasunean eta bakoitzaren barruan borondatezkoa edo derrigorrezkoa dinamika sartzen da. Ondoren aldi baterako itxiera eta behin betiko itxiera zehazten dira. Azkenekoa, aldi berean, iraungitzeagatik, baime-na ezeztatzearengatik edo titularraren ala titularren borondateagatik izan daiteke. Bakoitza arautzen da.

Botikinen IV. Kapituluan (52. artikulutik 55. artikulura) farmazia ez duten udalerrietan eta irisgarritasun zaileko zonetan edo auzoetan edo bereziki bere udalerriko farmaziatik urrundua daudenetan botikina jartzeko baimena eman ondoren, sortzeko baldintzak, lotura-mota (farmazia zehatzarekiko) eta itxiera arautzen dira.

V. kapituluak 56. artikuluekin bat dator eta **laguntza farmazeutikoa lehen mailako arreta eskaintzen duten osasun-egituretan** arautzen du; **VI. kapituluak** (57. etik 60. artikulura) **ospitaleetan laguntza farmazeutikoa** lantzen du; **VII. kapituluak** (61. eta 62. artikulua) **Laguntza farmazeutikoa zentro soziosanitarioetan** zehazten du eta **VIII. kapituluak Laguntza farmazeutikoa espetxeetan** (63. artikulua).

Azpitarratzeko da Lege Aurreproiektuak zerbitzu farmazeutikoak zentro soziosanitarioetan ospitaleetako zerbitzu farmazeutikoekiko independente eta berezita arautzen dituela; ildo horri jarraiki, zentro soziosanitarioak dira honako biztanle-sektoreei arreta eskaintzen dietenak: mendekotasunak dituzten adinduei, urritasunak dituzten pertsoneri, osasun mentalaren arazoak dituzten pertsoneri edo osasun-baldintzek hala eskatzen duten edozeini; zentroak gizarte-arreta eskaintzeaz gain, osasun-laguntza zehatza eskaintzen du.

IX. kapituluak 64. artikuluekin bat dator eta sendagaiak banatzeko biltegiak (orokorrek eta espezializatuek) langile-bitartekoei, bitarteko materialei eta teknikoei dagokienez bete behar dituzten baldintzak xedatzen ditu. Araudiz garatzeko utzi dira establezimenduen instalazioei eta funtzionamenduari buruzko baldintza zehatzak, baita baimena lortzeko prozedura ere.

X. kapituluak albaitaritzazendagaiak eman eta banatzea aipatzen du.

XI. kapituluak (67. artikulua) **sendagaien informazioari, sustapenari eta publizitateari** buruzkoa da.

XII. kapituluak (68. artikulua) **bateraezintasunen erregimena** jasotzen du eta **XIII. kapituluak** (69. artikulutik 74. artikulura) **zigor-erregimena**; hala, zigor arinak, larriak eta oso larriak tipifikatzen ditu eta noiz preskribatzen diren aipatzen du.

Lehenengo Xedapen Osagarriak honakoa zehazten du: Osasun Sailak eta laguntza farmazeutikorako establezimenduen eta zerbitzuen erakunde profesional ordezkariak egokitzat jotzen dituzten lankidetzazhitzaermenak sinatu ahal izango dituztela; **Bigarrenari** buruz Sailari dagokio osasun-profesionalei baimena ematea profesional bezala erabiltzeko beharrezko sendagaiak erosteko; **Hirugarrena** farmazia berriei buruzkoa da; **Laugarrena** toki-aldaketen eta farmazian berrien sorrerari buruzkoa eta **Bosgarrena** farmazia berriak sortzeko prozedurei buruzkoa.

Lehenengo Behin-behineko Xedapenen arabera, lege hau indarrean sartu baino lehen hasitako prozedurak aurreko araudiari jarraiki arautuko dira; **Bigarrenari**

erreparatuz, legea indarrean sartu baino lehen baimendutako farmaziek bi urte dituzte prozedura normalizatuz hornitzeko; **Hirugarrenak** 65 urtetik gorako titulu-errei eragindako alderdi zehatzak aurrez ikusten ditu; **Laugarrena** Legea indarrean sartu baino lehen baimendutako farmaziei eska dakizkiekeen distantzietan eta biztanle-moduluei buruzkoa da; **Bosgarrena** sekzioen arloan moldapenari buruzkoa; **Seigarrena** ordutegiei buruzkoa; **Zazpigarrena** 11/1994 Legea indarrean sartu baino lehen baimendutako salbuespeneko farmazien toki-aldaketari buruzkoa eta **Zortzigarrena** erretiroarengatik, ezintasunarengatik edo farmaziaren titularrari dagokion ez-egotearen aitorten judizialarengatik edo ikasketak gauzatzen ari den bitartean farmaziaren funtzionamenduaren jarraipenarengatik arduradun izateko baimenari buruzkoa, ekainaren 17ko 11/1994 Legeak 18. eta 20. artikuluetan xedatutakoaren babesean.

Indargabetzeko Lehenengo Xedapenak 11/1994 Legea, ekainaren 17koa, EAEn Antolamendu Farmazeutikoari buruzkoa, indargabetzen du eta **Bigarrenak** Legeak xedatutakoaren kontra doazen xedapen guztiak.

Lehenengo Azken Xedapena Legearen arauzko garapenari buruzkoa da eta **Bigarrena** indarrean sartzeari buruzkoa.

III GOGOETAK

III.1 Gogoeta orokorrak

Kontsultatzea eskatu diguzuen Legearen Aurreproiektuaren Zioen Azalpenak islatzen duen bezala, 11/1994 Legea, ekainaren 17koa, EAEn Antolamendu Farmazeutikoari buruzkoa, onartu zenetik, hamahiru urte igaro dira eta aldaketa ugari izan dira.

Hain zuzen ere, 16/1997 Legea, apirilaren 25ekoa, farmazia-bulegoen zerbitzuak arautzen dituena, eta 29/2006 Legea, uztailaren 26koa, sendagaiak eta osasun-produktuak arrazionaltasunez erabiltzeari eta bermatzeari buruzkoa, onartu dira, baita gizakiarekin eta albaitaritzan erabiltzeko sendagaiei buruzko Europako zuzentarauak ere. Arreta farmazeutikoaren kontzeptu berria sortu da. Halaber, behar farmazeutikoen estaldurarekiko hiritarren eskaerak gehitu dira eta produkzio- edo zerbitzu-jarduera mota guztietan, osasun-jardueretan barne, kalitatearen kultura zabaldu da. Bestalde, legearen aplikazioa bera hobekuntza-arlo berriak hautemateko erabili da.

Ondorioz lege berriagoa egin behar dela aipatzen da, errealitate berrira hobe egokitzen dena, hain zuzen ere.

Batzorde hau gogoeta horrekin ados dago eta, izan ere, gure iritziz Laguntza Farmazeutikoaren Antolamenduari buruzko Legearen Aurreproiektua aurreko legearekiko lege-aurrerapena da hurrengoak kontuan hartuta:

- Berrikuntza bezala, gero testuan zehar erabiliko diren terminoak definitzen ditu eta irakurketa, ulermena, interpretazioa eta arauaren aplikazioa errazteko oinarritzkoak dira.

Besteak beste, kontuan hartu behar da 11/94 Legeak *arreta farmazeutiko* bezala ulertzen zuena orain *laguntza farmazeutikoa* dela; termino horren barruan giza-kiak eta albaitariak nahiz laguntza-maila guztietan eta sendagaiak emateko eta banatzeko zerbitzu eta establezimenduetan erabiltzeko produktu-sendagaietara bideratutako jarduerak (sendagaiak banatzea, erostea, zaintzea, kontserbatzea, etab.) eta gaixoari bideratutako prozesuak sartzen dira. Azkenekoak, nagusiki, farmazietan eskaini behar dira eta *arreta farmazeutikoa* osatzen dute.

- Laguntza farmazeutikoari dagokionez, Euskadiko hiritarren eskubideak eta betebeharrak arautzen ditu, ekainaren 17ko 11/1994 Legeak bakarrik 5.1. artikuluan farmazia libreki hautatzeko hiritarren eskubidea jasotzen zuenean.
- Kapitulu osoa (II. Kapitulu) erabiltzen du laguntza farmazeutikorako establezimendu eta zerbitzu guztientzat komunak diren alderdiak homogeneotasunez lantzerantz eta hori faltan botatzen zen 11/1994 Legean.
- Farmazien arloan, aurreko legeak ahaztu edo berariaz jasotzen ez zituen alderdiak aurrez ikusten ditu, hala nola publizitatea eta kalitatearen kudeaketa (jarraipen farmakoterapeutikoa, arreta farmazeutikoaren protokoloak eta lan-prozedura normalizatuak) eta plangintzari dagokionez, aldaketa garrantzitsuen multzoa sartzen du.
- Botikinei dagokienez, Aurreproiektuak behar den tokian botikina instalatzea bermatzen du, baita jarraipena ere lotuta dagoen farmazia transmititzen deenean.
- Zentro Sozio-sanitarioetako Zerbitzu Farmazeutikoek lortutako garrantziaren-gatik, Lege berrian Ospitaleetako Zerbitzu Farmazeutikoekiko independente eta berezita arautzen dira. Eta, gainera, espetxeetan sendagaien biltegiak arautzen dira.

Hala eta guztiz ere eta ekimen legegilearen aldeko iritzia izan arren (eragile inplikatuekin izandako eztabaida- eta negoziazio-prozesu zabala nabarmendu behar da), Batzordeak interesgarritzat jotzen du gai batzuk planteatzea araua hobea izateko.

III.2 Gogoeta bereziak

III. KAPITULUA. Farmaziak

24. artikulua. Distantziak, 2. *puntua*

Farmazien arteko eta horien eta osasun-zentroen arteko distantzien neurketa tradizioz oso gai gatazkatsua izan da eta gatazka judizial ugari izan dira. Legearen Aurreproiektuaren justifikazio-txostenean onartzen den bezala, 430/1995 Dekretuak xedatutako neurketa prozedurak (planoaren gainean eta lerro zuenean) gatazka historikoak saihestea lortu zuen. Bestelako autonomia-arauetan aurrez ikusitako prozedurek ez dute ebaztea lortu.

Ondorioz, gure iritziz oso egokia litzateke legeak argi eta garbi neurketa-sistema hori aukeratzea, araudiz egingo den garapenerako halako erabakia utzi gabe, bereziki garrantzitsua baita. Beste modura esanda, neurketa-sistema Legeak aukeratua gelditu behar da eta araudiak legez aurrez ikusitako sistemaren aplikazioak sortzen dituen alderdi teknikoak garatu behar ditu.

Ildo horri jarraiki, Legearen 24. artikuluko 2. puntuan honakoa aipatzea proposatzen dugu:

“Araudiaren bidez farmazien arteko eta horien eta Osakidetza-Osasunaren Euskal Zerbitzuaren mendekoak diren osasun-zentroen arteko distantziak neurtzeko prozedura zehaztuko da planoaren gainean eta lerro zuzenean.”

V. KAPITULUA. Lehen mailako arretarako osasun-egituretan laguntza farmazeutikoa

56. artikulua: Lehen mailako arretarako farmazia-zerbitzuak

3. *puntua.*

Irizpide egokiarekin Legearen Aurreproiektuan neurriak hartzen dira edozein botikin edo sendagai-biltegi osatzeko farmazeutiko arduradunaren ikuskaritza eta kontrolpean. Hala gertatzen da ospitaleetako biltegietan (59.1. artikulua), zentro soziosanitarioetan (61.3. artikulua) edo espetxekoetan (63.1. artikulua).

Eskualdeko farmazia-zerbitzua kokatuta ez badago, osasun-zentroetan edo lehen mailako arreta eskaintzen duten egituretan baimen daitezkeen sendagai-biltegiei dagokienez, berriz, Aurreproiektuak ez du eskatzen farmazeutiko arduraduna izatea (56.3. artikulua).

Euskadiko EGBren iritziz, halako zentroetan erabiltzaileei eskainitako laguntzaren segurtasunak eta kalitateak farmazeutikoa izatea eskatzen du eta horri eutsiz, 56.3. artikuluan sendagaien biltegiak farmazia-zerbitzuaren mende egon behar dutela proposatzen da:

“Osasun-zentroetan edo eskualdeko lehen mailako arreta-egituretan, farmazia-zerbitzurik ez dagoenean, sendagaien biltegiak izan daitezke eta, nolanahi ere, farmaziaren zerbitzuaren mendekoak izango dira, araudiz zehazten diren baldintzen arabera.”

8. puntua.

Puntu honetan hurrengoa xedatzen da:

“Araudiaren bidez zehaztuko dira lehen mailako arretarako farmazia-zerbitzuek izan behar dituzten baldintza materialak, baldintza teknikoak eta giza baliabideak, baita baimena lortzeko prozedura ere.”

Batzorde honen iritziz, bildutako alderdiak urriak dira, 56. artikuluan aurrez ikusitako puntuek farmazia-zerbitzuen sustapena, partaidetza, garapena, etab. Aipatzen baitituzte; hala, gure ustez, gauzatzeko orduan legezko edota araudizko instrumentalizazioa behar da.

VI. KAPITULUA. Laguntza farmazeutikoa ospitaleetan

58. artikulua. Farmazia-zerbitzuak. 2. puntua.

Puntu honetan ondokoa xedatzen da:

“Farmazia-zerbitzuek, ospitaleko gainerako osasun-profesionalekin, lankidetzan dihardute Osasun Sailak sustatutako gida farmakoterapeutikoak egiteko orduan.”

Euskadiko EGBren iritziz, Europako araudiaren espirtua kontuan hartu behar da eta, ondorioz, aurreko puntua osatu egin beharko litzateke:

“Farmazia-zerbitzuek, ospitaleko gainerako osasun-profesionalekin, lankidetzan dihardute Osasun Sailak sustatutako gida farmakoterapeutikoak egiteko orduan eta eraginkortasunaren, segurtasunaren, kalitatearen eta kostu arrazionalen irizpideak beteko dituzte.”

XI. KAPITULUA. Sendagaien informazioa, sustapena eta publizitatea

67. artikulua. Printzipio orokorrak

Batzordearen ustez idazkera ez da oso biribila. Ildo horri jarraiki,

- 1. puntuari dagokionez, Osasun Sailak zaindu behar du sendagaien informazioa, sustapena eta publizitatea egiazkoa izatea eta erabilera egokia bultzatzea; gure iritziz osatu egin beharko litzateke eta nahizkoa tresna ikuskari izango dela aipatu beharko litzateke.
- Era berean, 3. puntuan aurrez ikusi beharko litzateke osasun-zentroetako, -zerbitzuetako eta -establezimenduetako arduradunek, beren eskumenen barruan, bisita medikoaren erregimena arautzea eta nahikoa kontrol-tresnez hornitzea.
- 4. puntuan gure ustez aldatu egin behar da “arau daiteke” eta horren ordez “arautuko da” jarri.

- Azkenik, baina garrantzi berdinarekin, kontrolik gabeko “sariekin” egiaz bukatzeko puntu berria sartu beharko litzateke.

XEDAPEN OSAGARRIAK

Hirugarrena.—*Farmazia berriak sortzea*

3. puntuak xedatutakoaren arabera, baimen-prozedura ofizioz hasiko da eta lehen-tasunezko taldeen barruan eskatzaileak hautatzeko merezimenduen baremoa sartuko da eta bertan parte hartzeko bermeak osatu beharko dira.

Ildo horri jarraiki, Euskadiko EGBren iritziz merezimenduek baremoak eta irizpi-deak zehazteko araudia garatu behar da edo legean sartu behar da.

BEHIN-BEHINEKO XEDAPENAK

Bosgarrena.—*Gutxieneko azalera erabilgarria*

Bosgarren Behin-behineko Xedapenak 28.2. artikuluan aurrez ikusitako gutxieneko azalera erabilgarriez salbuesten ditu legea indarrean sartu baino lehen jada baimenduak dauden farmaziak, betiere kokagune berdinean mantentzen badira. Salbuesten hori, berriz, ez da zehazten transmisioaren ustezkoetan kasuetan, 42.1. artikulua xedatutakoari erreparatuz, bakarrik 28. artikuluan aurrez ikusitako baldintzak betetzen dituzten farmaziak transmiti baitaitezke.

Batzordearen ustez egoera hori sare farmazeutikoa banatzeko orduan bereziki kaltegarria izan daiteke eta arazoak sor ditzake. Hala, zona zabalak daude, batez ere, hirigune zaharretan eta biztanle-gune nagusien zentroetan, non eskatutako metroekin betetzeko birkokapena ezinezkoa baita zona horretan ezaugarri horiek dituzten lokalak ezin direlako aurkitu edo beste edozein farmaziarekiko gutxieneko distantzia (200 metro) mantentzeak dituen mugengatik. Ondorioz, argi eta garbi gelditzen da transmisioarekiko mugak alboetako lokalen gainean nahi ez den espekulazio-presioa sortuko duela; bestela, nahi ez bezala, farmaziek tokiz aldatu beharko dute eta zona horiek hornitu gabe geldituko dira. Gainera, azpimarratu behar da farmazeutiko horien merkataritza-funtsa galdu egingo dela eta, ondorioz, kalte ekonomikoa izango dela.

Ildo horri jarraiki, guretzat beharrezkoa da onartutako azken testuak gutxieneko azalera erabilgarria bakarrik sorrera berriko farmaziei eskatzea eta jada baimendutakoei funtzionamendua edo transmisioa ez saihestea eskatutako baldintzak ez dituztelako betetzen. Hala, Bosgarren Behin-behineko Xedapenaren lehenengo paragrafoan honakoa aipatzea planteatzen dugu:

*“Legea indarrean sartu baino lehen baimendutako farmaziei ez zaie 28.2. artikulua aurrez ikusitako gutxieneko azalera erabilgarria eskatuko, egungo kokagunean mantentzen badira. **Modu berean salbuetsiko zaie baldintza hori betetzetik 42.1. artikuluan aurrez ikusitako ondorioekiko.**”*

IV ONDORIOAK

Euskadiko EGBren iritziz Laguntza Farmazeutikoaren Antolamenduari buruzko Lege Proiektua izapidetzea egokia da kontsulta-organo honek egindako gogoetekin.

Bilbon, 2008ko abenduaren 16an

Lehendakariaren ikus onetsia
José Luis Ruiz García

Idazkari Nagusia
Javier Muñecas Herreras